AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, No 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar pedilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao; Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

Rede van Z. H. den Paus

TOT HET H. COLLEGE,

uitgesproken in de plechtige audientie van 24 December.

Met de grootste voldoening aanvaarden Wij de gelukwenschen, welke het Heilig College tegen de feesten van Kerstmis voor Ons vormt, en Wij bieden U, Mijnheer de Kardinaal, even als al uwen Collega's, van Onzen kant de hartelijkste en beste wenschen aan. De zoo nauwe vereeniging, welke het H. College der Kardinalen met Ons bewaart, en waarop gij zoo juist zinspeeldet, verdert die volmaakte overeenstemming van gevoelens en die wederzijdsche genegenheid zoowel in blijde als in treurige omstandigheden. De vredewensch, welken gij tot Ons richt, kon niet beter overeenstemmen met het geheim, dat men viert, noch meer geëigend zijn voor de behoefte, welke men craan gevoelt. Het is zoet, dien wensch te herhalen in de tijden, die wij doorleven, en die geen tijden zijn van rust en vrede, maar van vervolging en strijd.

De Kerk, hare werkdadigheid in de wereld, hare priesterschap, hare heilige rechten, worden overal — en in Italië en te Rome meer dan elders — bestreden, bevit, verbannen uit het maatschappelijk leven en dit met alle middelen, waarover de menschelijke willekeur en de fijnste geslepenheid beschikken. Alle Katholieke instellingen in hare groote verscheidenheid, van af die, welke rechtstreeks het verspreiden en het behoud van het geloof in de wereld beoogen, tot dezulke, welke de verlichting der talrijke kwalen van de menschheid ten doelwit hebben, worden tot mikpunt gekozen, met het doel om zich er van meester te maken en allen godsdienst en Christelijk karakter en aan te ontnemen. Wij wijzen op algemeen bekende zaken, en ieder uwer kent feiten te over, welke het onweerlegbaar bewijs geven van hetgeen Wij zeggen. Wij zouden zelfs in geenen deele overdrijven, zoo Wij er bij voegden, dat die oorlog rechtstreeks tegen God zelven wordt gericht, tegen Wien de menschelijke rede zich vermetel durft verheffen. Hem oordeelen en Hem uitdagen, om in het strijdperk te treden. Deze duivelsche vermetelheid, welke onmachtig is tegen God en Zijnen Christus, giet haren diepen haat uit en spuwt hare helsche woede tegen de Kerk van Jesus Christus en tegen hare zonen. Het is eene hevige, verwoede worsteling, welke niets spaart en het goddelijk werk van den Verlosser in zijn grondslag tracht te doen wankelen en — ware het mogelijk — te vernietigen. Nu de dingen aldus tot het uiterste worden gedreven, is het overbodig te zeggen, hoezeer het ontbreken der ware vrijheid en onafhankelijkheid, welke voor de volle uitoefening van het hoogste apostolaat onmisbaar is, zich bij den dag meer doet gevoelen.

Wat is er nu, te midden van zulk eenen stroom van uitwendige vijanden, en zoolang het Gode niet zal behagen hen te vernederen en neer te vellen, wat is er wenschelijker dan die goddelijke vrede, welke den mensch werd geboodschapt bij de geboorte van den Vredekoning; wat is er wenschelijker dan die vrede, welke de vrucht is van Zijne genade en Zijne liefde, en welken men tevergeefs van de wereld zou verlangen? Zoo de vijand ons van buiten met zulk eene groote verwoedheid aanvalt, zal het een groote troost zijn, indien in het groote Katholieke huisgezin de vrede overal, temminste inwendig, heerscht, dank zij de volmaakte eendracht van de gedachte, van den wil en van de daad, welke alle geloovigen als tot één lichaam maakt. — krachtens de volledige overeenstemming tusschen het Hoofd en de leden. Die vereeniging is in zich zelve de beste verdediging, welke men tegenover de aanvallen en hinderlagen der vijanden kan stellen. Zij verdubbelt en verhonderdvoudigt de krachten en geeft, zelfs te midden van het grootste geweld, kalmte en een onoverwinnelijken moed aan den geest.

Het is een groot goed, dat, gelijk gij, Mijnheer de Kardinaal, zooeven hebt opgemerkt — het Katholieke volk algemeen vereenigd blijft met zijne herders en, door dezen, met den Opperherder en den Apostolischen Stoel. Maar het is noodzakelijk, deze banden steeds nauwer toe te trekken, ze onverbreekbaar te maken; het is noodzakelijk, de volkeren tot de trouwe en aanhoudende beoefening van het Christelijke leven terug te roepen. Het is om deze redenen, dat Wij er reeds aan gedacht hebben, tot al onze Broeders in het Episcopaat andermaal het woord te richten, hetgeen Wij eerlang zullen doen, ten einde aan de groote verplichtingen, welke den te midden der maatschappij levenden Katholieken opgelegd worden door de bijzondere tijdsomstandigheden en door de groote gevaren, waaraan hun geloof en met hun geloof hunne eeuwige zaligheid blootstaat, te herinneren. Deze plichten zijn: de liefde tot de Kerk boven al het aardsche, bewezen door hunne daden; de openlijke en moedige belijdenis van het geloof, dat God ons geschonken heeft; de verdediging en het verspreiden van dat geloof, zooveel ieder daartoe in staat is; de volmaakte eenheid der geesten in de volle onderwerping van allen aan de gewijde herders en in de wederzijdsche liefde tusschen hen allen; te leven volmaakt in overeenstemming met de voorschriften van de wet van God en de Kerk, welke in het kort vervat zijn in de liefde. Wij wenschen vurig, dat Ons woord dank zij den goeden wil van ieder en den vereenigden pogingen van allen, in overvloed de kostbare voordeelen uitwerke, welke Wij ervan verwachten. Het zal de grootste troost zijn, welke Onze zonen Ons te midden van zooveel wederwaardigheden kunnen geven, overtuigd als Wij zijn, dat het tevens het krachtigste middel is, om den dag van barmhartigheid, den dag van de vrijheid en de rust der Kerk te verhaasten.

Dat ondertusschen in deze dagen van genade en heil het gebed vuriger dan ooit uit alle Katholieke harten tot den Goddelijken Verlosser stijge voor de groote behoeften Zijner Kerk. Dat Hij, die de wereld overwonnen heeft en de hel, Zich gewaardige, ons rampzalig tijdperk de onwaardeerbare vruchten te doen smaken van Zijne overwinning. In deze hoop bieden Wij aan het H. College der Kardinalen tevens Onze wenschen voor het nieuwe jaar aan en verleenen aan ieder hunner, alsook aan alle hier tegenwoordige bisschoppen en prelaten van ganscher harte den apostolischen zegen.

Stanley.

In zijn werk *How I found Livingstone* verhaalt Stanley op welke wijze men hem aanbood om Livingstone op te zoeken en deelt zijn antwoord daarop mede. Ofschoon vrij algemeen bekend, is deze onderhandeling zoo eigenaardig typisch en teekent zij zoo geheel en al Stanley en den opzetter van het plan, James Gordon Bennet, den eigenaar van het grootste Amerikaansche dagblad, de *New-York Herald*, dat het nog wel eens der vermelding waardig is.

Op den *16 Oct.* van het jaar 1869 bevond Stanley zich te Madrid, waar hij een telegram van den volgenden inhoud ontving: "Kom voor een belangrijke zaak naar Parijs," de onderteekening droeg James Gordon Bennet, jun.; Stanley pakte in een om 3 uur namiddag — het telegram was hem om 10 uur v. m. overhandigd — verliet hij Madrid met den exprestrein.

Den volgenden avond kwam hij te Parijs aan en begaf zich onmiddelijk naar het "Gran Hotel," waar Gordon Bennet logeerde en klopte aan diens kamer.

"Kom binnen," sprak eene stem.

"Binnenkomende, vond ik mr. Bennet te bed," verhaalt Stanley.

"Wie zijt gij?" vroeg hij.

"Mijn naam is Stanley!" antwoordde ik.

"Ah ja! ga zitten; ik heb eene belangrijke zaak voor u aan de hand."

Na zijn kamerjas aangetrokken te hebben, vroeg mr. Bennet mij:

"Waar denkt gij, dat Livingstone is?"

FEUILLETON.

ROEMAN HOMBER I ROEMAN MUHE.

UN RELATO DI PASCU

V

Un encuentro asombroso

(*Siguimentoe.*)

Agnés no por a keré su wowo ora él a mirá su roemán homber ayí; ma él a tenéle net manera su presencia no a causele ningún admiración, i después di coemindele coe cabez, él a camná derechito bai na cama di Mietje, i toer esai a haci mama di Bram comprendé, k'él mester ta roemán dje senjor desconocido. Pa duroe koe corazón di Agnés tabata bati den su pechoe, i pa baliá koe su roedianan tabata baliá, él a cohé manoe dje muchá muhé maloe i coe toer calma posible él di coe n' éle: "¡ Ke tal, Mietje, jioe, ! ¿ Com ta bai? ¡ Pordoná mi, awé mainta ya mi no a cordá riba bo mama!"

Leopold a lamantá pará i su vista a kedá fihá riba e porta di kamber, mientras den su asombro él a murmurá den diente "Louise"

—"Leopold" e senjorita també di poco poco, i él a keda pará manera clabá riba drempi.

Hamás nan dos tabatín coestumber di tratá otro coe titulo di senjor i senjorita, pasobra desdi chiquito nan a hungá huntoe, i awor ni un di nan dos por doená un paso fo di nan lugar i nan a keda manera dos pida paloe ta mirá otro.

¡ O! kende lo por bisá cuantoe amor sa tin scondir algun bê den corazón di tantoe hende, mientras e cara ta cubrí coe un capa di frialdad ó di indiferencia.

—"Jegá cerca, Louise!" Agnés dici, birandoe su cabez un poco, afin di salbá su amiga dje posición dolorosa"

Louise a camná yegá cerca i Leopold també a riscá tirá awor un vista riba e cama. El a mirá com Agnés tabata animá i consolá e enferma coe palabranan simple pero yen di amor i consagración.

—"I mi Bram chiquitoe?" Agnés a drai puntra, largandoe Louise só cerca e cama. "¿ Ke tal, bo a comé bon?"

—"Sí, senjorita," e mama a respondé i coe su vista él a moestrá e jioe di bisá mes cos.

—"Sí, senjorita," Bram k' a kedá sorprendé di mira tantoe cara stranjeroe, a respondé por fin.

—"Dj' awé pa delanti lo bo haya coeminda dulce toer dia; ma anto bo no mester camná asina tantoe más riba caya i bo mester keda sintá ketoe un poco na cas. ¿ Bo ta primintí mi esai, Bram?"

—"Sí, senjorita," e muchá a contestá sonriendoe i su wowonan a briljá di alegria cordando riba e porvenir boenita.

Mientras Agnés a zak ta papia coe Bram, su vista a keda entretantoe fihá riba Leopold. Nan mirada a contrá coe otro i mientras Leo també a zak un poco, él a hincá ketoe ketoe un placa di oro den manoe dje muchá i é di na secretoe coe su roeman muhé.

—"Lo mi bai noemá, Agnés.

Agnés a sacudí cabez bisá sí i e hoben a bira sali después di a bolbé tirá un vista riba e cama. E mama koe di toer modi kier a devolvele e placa di oro di Bram, a acompanjele te na porta.

—"¿ El a bai?" Louise a puntrá masjá poco poco i confus, ma Agnés no a respondele. E encuentro inesperado coe su roemán a trastornele i según él a dominá su emoción den presencia di Leo, asina tantoe mas conmové él a sintí su mes awor. El a largá su curpa caí riba un stoel koe Leo a ocupá i koe tabata meimei dje kamber, i el a coeminsá yorá duroe.

—"¿ Ta ki falta e senjorita?" e muhé pobercita k' a bolbé, a puntrá yen di compasión.

—"Nada, nada," Louise k' a comprendé perfectamente motiboe di lagrima di su amiga i koe apenas por a contené é dje mes, a respondé: "Lamantá, Agnés, lamantá riba," i él a hibá su amiga den un hoeki dje kamber, afin koe Mietje enferma no sea testigoe dje escena koe ta pasa.

Bram chiquitoe a span su wowonan ta mirá, pasobra tabata imposible p' ele di comprendé, com un senjorita asina koe ta coeri semper den un boenita wagen, por yorá.

Su mama a comprendé esai mihor i mientras él a keda pará na un bon distancia pa no strobá e dos senjoritanan, él a citá poco poco e consecuenciá filosófica "koe riqueza tambe tin algo algun bê koe ta fadele."

—"¡ Bo ta mihor awor?" Louise a

"Ik weet het waarlijk niet, sir!"
"Denkt gij, dat hij nog in leven is?"
"Misschien leeft hij nog, misschien ook niet!" antwoordde ik.

"Wel, ik denk, dat hij nog leeft en dat hij kan gevonden worden, en ik wilde u uitzenden om te zoeken."

"Wat!" riep ik uit, "denkt gij werkelijk, dat ik Livingstone kan vinden? En bedoelt gij, dat ik naar Midden-Afrika moet gaan?"

"Ja, ik bedoel, dat gij er heen moet gaan en hem moet zoeken, waar gij ook moogt hooren, dat hij zich bevindt, en al het nieuws verzamelen, dat gij van hem kunt te weten komen, en daar de oude man, soms in nood kan verkeeren, moet gij genoeg van alles met u nemen om hem te helpen, als hij het zou vragen. Overigens kunt gij volgens uw eigen plannen handelen en doen wat u het best voorkomt — MAAR VIND LIVINGSTONE."

Verwonderd over dat koelbloedig bevel om in Midden-Afrika iemand te gaan opzoeken, dien ik, zoowel als de meeste andere menschen, dood geloofde, zeide ik: "Hebt gij wel ernstig nagedacht over de aanzienlijke kosten, die zulk eene reisje zal na zich slepen?"

"Wat zal het kosten?" vroeg hij, mij in de rede vallende.

De reis van Burton en Speke in Centraal Afrika heeft tusschen de 3000 en 5000 pond sterling gekost en ik vrees dat het niet onder de 2500 kan geschieden."

"Wel ik zal u eens zeggen, wat gij doen moet. Neem een duizend pond mee, en als dat is uitgegeven, neemt gij weer duizend pond, en zijn die gebruikt, dan neemt gij weer duizend pond, en als gij daarmee aan 't einde zijt, neem dan nog duizend pond, en zoo voort, maar vind LIVINGSTONE.

Verbaasd, maar niet uit het veld geslagen door dit bevel, want ik wist, dat mr. Bennet, als hij zijn zin ergens opgezet had, niet gemakkelijk van zijn plan was af te brengen, dacht ik nu, ziende, hoe breed het plan was opgevat, dat hij bij zichzelven heet voor en tegen van de zaak niet genoeg had overwogen; ik zeide dus: "ik heb gehoord dat, als uw vader kwam te sterven, gij de *Herald* wildet verkoopen en uit de zaken gaan."

"Wie u dat gezegd heeft, vergiste zich, want er is in New-York geen geld genoeg om den *New-York Herald* te koopen. Mijn vader heeft het tot een groot blad gemaakt, maar ik ben van plan het het nog grooter te maken. Ik wil, dat het een nieuwsblad zal worden in de ware beteekenis van het woord. Ik wil, dat het elk nieuws zal publiek maken, wat de wereld belang kan inboezemen, onverschillig wat het kost."

"Dan heb ik niets meer in te brengen; zeide ik. "Wilt gij, dat ik regelrecht naar Afrika ga om Livingstone te zoeken?"

"Neen! ik wenschte wel, dat gij eerst naar de opening van het Suez-kanaal en dan naar de Nijl gingt. Ik hoor dat Baker op het punt staat naar Opper-Egypte te gaan. Zie al wat gij kunt over deze expeditie te weten te komen, en als gij er heengaat, beschrijf dan alles zoo nauwkeurig mogelijk, wat voor toeristen belangrijk is; schrijf dan een gids maar een praktische-voor Beneden Egypte; vertel ons alles wat waard is gezien te worden en hoe het te zien is.

"Dan kunt gij wel eens naar Jerusalem gaan; ik hoor, dat kaptein Warren daar eenige belangwekkende ontdekkingen doet. Bezoek dan Constantinopel eens en tracht te weten te komen, wat de zaak is van die oneenigheid tusschen den khedive en den sultan.

"Dan—laat eens zien—kunt gij ook wel eens een bezoek breng aan den Krim en die oude slagvelden. Ga dan door den Kaukasus naar de Kaspische zee; ik hoor, dat er eene Russische expeditie gereed is om naar Khiva te gaan. Van daar kunt gij door Perzië naar Indië gaan; gij zoudt een belangwekkenden brief uit Persepolis kunnen schrijven.

„Bagdad ligt juist op uw weg naar Indië; ik veronderstel, dat gij er heen zult gaan en ons iets zult melden over den spoorweg in het dal aan den Euphraat. Als gij dan in Indië zijt gekomen, kunt gij Livingstone gaan zoeken. Gij zult inmiddels misschien hooren, dat Livingstone op weg naar Zanzibar is; zoo niet, ga dan naar het binnenland van Afrika en zoek hem. Verzamel zoo veel nieuws als gij kunt over zijne ontdekkingen; en als gij bevindt, dat hij dood is, breng dan alle mogelijke bewijzen mede, dat hij het is. Dat is alles. Goeden avond, en moge God met u zijn."

„Goeden avond, sir," sprak ik, „al wat de menschelijke natuur doen kan, zal ik doen, en op zulk een dwaaltocht als ik ga ondernemen, zal God met mij zijn."

Grooter onderneming dan die, welke Stanley ging wagen, is wel nooit met minder omslag van woorden bevolen en met meer bereidvaardigheid en heldenmoed aanvaard, als deze: „God zal met mij zijn." En met dat vaste vertrouwen onderneemt hij een tocht, zooals de geschiedenis er geen tweeden aanwijst. Stanley vertoont zich in dat korte onderhoud als de man, die, zonder veel woorden te verspillen en zonder pralerij weet te handelen, op zichzelven en op God steunt.

Na de boven aangehaalde reizen te hebben volbracht, kwam hij in Januari 1871 in Zanzibar aan en aanvaardde eenige weken later zijne reis naar de binnenlanden om Livingstone te zoeken, dien hij den 3 November te Oesjresie aan het Tanganika-meer aantrof. Na met Livingstone eenige gemeenschappelijke ontdekkingsreizen gemaakt te hebben, en wel vooral naar het noordelijk gedeelte van genoemd meer, bereikten zij den Oenjanjenke, waar Livingstone ter verdere ontdekkingen bleef, terwijl Stanley terugkeerde en in Mei 1872 op nieuw de kust bereikte. De reis had 10,000 pond sterling gekost.

In 1874 sloegen de eigenaars van de *New York Herald* en van den Londenschen *Daily Telegraph* de handen ineen, om Stanley eene nieuwe ontdekkingsreis door Afrika op te dragen. In November van genoemd jaar vertrok hij met 300 soldaten en dragers naar Bagamayo, doortrok geheel Afrika van het Oosten naar het Westen en zag, na eene verschrikkelijke vaart op den Congo, den 999ste dag na zijn vertrek opnieuw den Oceaan; den 10n November kwam hij met zijn overgeblevene manschappen te Bona aan. Het verhaal van deze wonderbare reis heeft Stanley neergelegd in zijn *Through the Dark Continent* (Door het donkere werelddeel). In 1878 ging hij reeds weer op last van koning Leopold van België naar Afrika ten behoeve van het nieuwe Congo-rijk.

Toen Europa sedert lang geen berichten meer van Emin had ontvangen, werd aan Stanley de leiding eener nieuwe expeditie opgedragen, om den verdwenen Emin op te sporen. Tot dekking der kosten werd eene som van 200,000 pond sterling bijeengebracht. Stanley, trok op met een leger van 700 man, waaronder 600 Zanzibaristen en eenige weinige Europeanen. Ook Achmed Ben Mahomed, meer bekend onder den naam van Tippo Tip, vergezelde hem op het eerste gedeelte van zijn reis; deze was Stanley reeds behulpzaam geweest bij zijn ontdekking van den Congo. Stanley liet deze als gouverneur over het gebied der Stanley-Talls achter. Hoe de Engelsche majoor Barttelot die Stanley aan het Albert-meer achterliet, hoe de meest tegenstrijdige berichten naar Europa kwamen, hoe men eindelijk vreesde, dat èn Stanley en Emin waren omgekomen, dat alles is in de laatste maanden genoegzaam in de pers besproken geworden, tot eindelijk het belangrijke en heugelijke bericht kwam, dat beiden in leven en op weg naar Zanzibar waren. De reizen en lotgevallen van Stanley en Emin, voor zoover die bekend zijn, ook maar in 't kort op te sommen, zou ons te ver voeren. Geheel de beschaafde wereld wacht met koortsig ongeduld op het nieuwe werk, dat Stanley over zijne wederwaardigheden zal openbaar maken. Deze reis van Stanley overtreft in langen duur, in wederwaardigheden, en ook in nieuwe ontdekkingen, die voor land- en volkenkunde en natuurwetenschappen van het allergrootst belang is verreweg alle vorige reizen, niet alleen van Stanley zelven, maar ook van zijne groote voorgangers Baker, Speke, Burton, Wissman en zelfs Livingstone. Wij willen hopen, dat deze opening van het donkere of zwarte werelddeel, er de beschaving en het Christendom zullen brengen en de overige wereld deelachtig maken aan de ongehoorde rijkdommen, welke bodem en plantengroei bevatten.

(*Mbd.*) A. N.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Bij Gouvernements beschikking dd. 25 Januari dj. N°. 53, is wegens vertrek naar het buitenland van den Heer C. Leseur, lid der Commissie voor het op 's Konings-verjaardag te geven volksfeest, tot lid der gemelde Commissie benoemd de Heer Gustave Nouel.

Bij Gouvernements beschikking dd. 28 Januari dj. No. 59 is:
1°. de Heer J. H. G. Eman, op zijn verzoek, eervol ontslagen als Plaatsvervanger van den Kantonrechter en Secretaris der Commissie van toezicht op de mijnwerken op *Aruba*, onder dankbetuiging voor de door hem in die betrekkingen bewezen diensten; en
2°. tot Secretaris der Commissie van toezicht op de mijnwerken op *Aruba* benoemd de Heer L. van der Veen Zeppenfeldt, ambtenaar van recherche aldaar.

Bij Gouvernements beschikking dd. 28 Januari dj. N° 62, zijn benoemd:
a. tot administrateur der Armenkas op Aruba, de Heer Esperidion Ruiz, en
b. tot lid der Commissie van toezicht op de mijnwerken aldaar, de Heer Hendrik Meinhardt Lampe.

Bij Gouvernements beschikkingen dd. 22 en 30 Januari jl. Nos. 66 en 71, is:
1°. Aan den heer B. Th. J. Frederiks, aftredend lid der Schoolcommissie op *Curaçao*, dank betuigd voor de door hem als zoodanig bewezen diensten.
2°. Tot lid der Schoolcommissie op *Curaçao* benoemd de heer F. E. C. Kieckens.

PROGRAMMA
VAN HET
VOLKSFEEST
TE GEVEN
DOOR HET BESTUUR VAN CURACAO
op den 19 Februari 1890
TER VIERING VAN DEN
73STEN VERJAARDAG
VAN
Z. M. den Koning.

1e. Gedeelte.
DES VOORMIDDAGS OM 10 UUR
VÓÓR HET GOUVERNEMENTSHUIS.
1° Wedstrijd in het boegsprietloopen te water; 10 prijzen à f 1.—
2° Wedstrijd in kano's met 4 Pagaaien prijs f 6.— Premie f 3.—
Met 3 Pagaaien prijs f 4.— Premie f 2.—
Met 2 Pagaaien prijs f 3.— Premie f. 1.50.

2e. Gedeelte.
DES NAMIDDAGS OM 2½ UUR
AAN DE OVERZIJDE, WATERKANT.
3° Wedstrijd in Tobben van het Gouvernementshuis af tot aan de Overzijde 1e. prijs f 3.— 2e. prijs f 2.— 3e. f 1.—
4°. Wedstrijd met Ezels, Prijs f 10.— Premie 5.—

---

puntra coe dulzura, ora Agnés a trankilizá un poco.

—"Ai, Louise, mi no ta tristoe," Agnés a respondé ainda medio yorandoe, ma mi no por a contené mi más. Mi tabata spantá i contenta na mes tempoe."

—"¿Contentá?" Louise a repití purá; pasobra e palabra ayí tabata confirmá e esperanza silenciosa k' él no tabata riscá papiá.

—"Sí, Louise," Agnés k' a recobrá toer su calma a respondé. "Ja koe mi a haya Leopold aki, esai ta un prueba pa mi, koe e mihor sentimiento a bolbe despiertá den djele. Nos mester sigui pidi p' éle. Lo é comberti coe poder di Dios; mi ta sinti esai, Louise, mi ta sigur."

—"¿Lo por ta berdad?" Louise a gritá yen di gozo i den su alegria él a cohé manoe di su amiga primi.

Sonriendo Agnés a lamantá fo dje stoel i e dici. "Pa papia verdad, Louise, mi ta propiamente un hende egoista. Mi ta corda muchoe riba mi mes i muchoe poco riba e mision koe ya Dios a bendicioná asina visiblemente."

Louise a trocá color i lihé él a birá su cara p' e muchá muhé enferma koe tabata obheto di nan visita.

—"¿Agnés egoista?" él a murmura den dje mes; ¿acaso algún hende merecé e acusacion ayi menos koe n' éle?"

Ma larga nos ocupá nos di Leopold atrobé.

Lihé él a abandona e gangichi miserable i purá él a sali fo dje stad, toemandoe camina di coenucoe. El no kier tabata den stad, nó, el no kier tabata den boroto di hende, aleeuw, aleeuw él kier a hayéle. El kier tabata sô i él kier a huí hasta su mes persona. Di miserable él tabata calificá su mes, nó, él tabata sinti k' él tabata ainda menos koe un miserable. ¿Kiko tabata nificá su palabranan sin fundamentoe riba progreso moral di hende na comparación di un sola palabra amorosa di nan dos k' él a mirá pará cerca cama di Mietje, manera dos angel wardadó di humanidad koe ta padecé? ¿Kiko su placa di oro tabata nificá cerca un sola di nan palabra consoladora? ¿Kiko tabata nificá su teoría, na presencia di práctica? ¿Acaso él a hací nunca nada pa dulcificá amargura di algún hende? ¿Acaso él a stima su prómo nunca? ¿Acaso él no tabatin nada di gradici Dios i acaso él a hací esai fo di dia k' él a soponé di por sirbí Dios sin un forma religiosa........? ¿Ta kiko e palabra insensata ayí ta nificá? ¿Ma acaso toer su sentimiento a birá anto un sistema di teorla repugnante? ¡Brillante porvenir! ¡Pakiko ciencia ó religión, i nó pakiko religión i ciencia!

Dj' asina manera él tabata montoná den su incomodidad un cordamentoe riba otro, te ora él a camná yegá sin sabi na e taverna, camina él i Agnés tabata e dia anterior.

—"¿Ta asina leeuw mi a camná dwale?" él a murmurá i él a keda para di golpi, "vamonos, mi ta bolbé bai cas. Riba promer dia di Pascu, mi por hací algo más miho, algo mas santoe koe di bai papia koe Janus di cabaí camnadó. Misión di hende ta bai mas aleeuw, mas aleeuw k' e cosnan di toer día........"

Un mei ora despues él tabata sintá den su cuarto.

El tabata mirandoe asina den un courant, ma lo ke ta e viaha aki, e noticianan política no tabatin honor di entretené su cordamentoe. Den su orea él a bolbé ta tendé voz di Agnés koe tabata papiéle dje manoe di Dios, koe ta dirihí toer cos. Desconsolado el a keda ta camná dos tres bê ta bai bini den su cuarto, i afin di contradicí su emoción, él a habri cantandoe cortina di su biblioteca i él a tirá un vista lihé riba e numerosa obranan luhosamente encuadernà p'é mirá si él por haya algo con ke divertiéle te ora di comé yegá, sin k' é tin di sali fó dje prisión voluntaria.

—"Chateaubriand," el dí poco poco i el a cohé un tomo di "*Le Génie du Christianisme*," obra dje autor ayí.

—"Un lectura singular pa distracción," él a murmurá sonriendoe, mientrás él a cai sintá den su mecedora k' e boeki habri su delanti. "*Entre le sublime et le ridicule il n' ya qu' un pas.*"

E obra dje célebre escritor francés tabatin más fortuna k' e courant, ma no a durá muchoe ratoe i Leopold a bolbé bira enteramente destraido. Fadá dje triste figura koe él a hací n' e pobercita cas, él a poné e boeki abao porfin, i coe su mannan cruzá riba su pechoe él a coeminsá ta compará su modi di pensá i di hací coe conducta di su roeman muhé.

—"¿Ta ken tin la culpa?" él dí porfin ora toer cos a sali contra dj' éle. "No largá mi scondé verdad pa mi mes, maské com duroe e kier ta. ¿Ta pakiko m' a bira lomba pa Iglesia? ¿Acaso tabata pa bodena preferencia na protestantismo? Nó: pasobra den circulo di absolutismo mi ta considerá koe doctrina católica ta es unicoe un koe ta racional. I awor mi ta dwale i ma ta arrastrá pa e gran corriente di mundoe, asina de Genestet lo a bisa; ¡Famoso, sublime! ma desdi koe mi a rechazá e forma, mi a conservá e esencia. Mi ta keré koe tin un Dios; esai ta di mes. ¡Ma acaso mi a corda també den ultimo tempoenan di sirbí, di adorá e Dios! I si mi reuní awor toer mi ideanan variable riba religión, ¿acaso nan por igualá coe e idea di doctrina cristiana..?"

E ta sigi.

5°. Wedstrijd met bevrachte Kruiwagens, 1e. prijs f 3.— 2e. prijs f 2. 3e. prijs f 1.50.

3e. Gedeelte.

DES NAMIDDAGS OM 4½ UUR.

6°. Wedstrijd in Sloepen van 6 riemen. Een prijs van f 20.

7°. Wedstrijd in Sloepen van 4 riemen, Een prijs van f 15.—

8°. Wedstrijd in Sloepen van 2 riemen, Een prijs van f 10.—

De Wedstrijden in Sloepen worden gehouden van de Brug „Koningin Emma," af, rondom een Boei, liggende ter hoogte van de plaats waar vroeger de kraan (Ranka Master) was, wederom terug naar de plaats van afvaart.

De Boei wordt van Oost naar West gepasseerd.

4e. Gedeelte.

DES AVONDS OM 6½ UUR.

AAN DE OVERZIJDE, WATERKANT.

9°. Muziekuitvoering door de Kapel van het Garnizoen alhier.

NA AFLOOP DAARVAN.

VÓÓR HET GOUVERNEMENTSHUIS.

10°. Groot Vuurwerk.

De Commissie belast met de regeling van het Volksfeest, noodigt de ingezetenen van Curaçao beleefdelijk uit op 's Konings Verjaardag te vlaggen en des avonds hun woningen te illumineeren.

Zij die wenschen deel te nemen aan bovengenoemde wedstrijden worden verzocht zich vóór den 17en Februari aan te melden bij een der ondergeteekenden.

Curaçao den 6 Januari 1890.

Namens de Commissie voornoemd,

J. H. M. ELLIS,
President,

J. M. HEROLD.
Secretaris.

ARUBA.

Den 20sten dezer is aan de Oranjestad alhier een visschersboot, „Rosolio", geland, die aan een groot gevaar ontsnapt is.

De „Rosolio" vertrok den 9 December van Bonaire met bestemming naar La Guayra en later naar De Roques om kalk te branden. In den nacht werd hij overvallen door zwaar weer; de golven speelden geweldig met de boot, sloegen er eindelijk overheen en namen een gedeelte van het drinkwater en het kompas mede. Toen begon een lange tocht. De schepelingen meenden ten zuiden van Bonaire te zijn en waren in weinige uren afgedreven naar het Noorden. Telkenmale van koers veranderend en telkens hopende in de richting naar Bonaire te zijn, weken zij daarvan meer en meer af, en zeilden de kust langs, kwamen langs het noordnoorden van Curaçao en eindelijk ten noorden van Aruba, zonder dat zij zich rekenschap konden geven, waar zij waren. Reeds was het den 19n December en sedert drie dagen de voorraad drinkwater uitgeput. Met zeewater kookten zij hun maïsmeel, dat zij met een laag vet besmeerden, om te beproeven het zóó te kunnen verorberen. Allen aan boord gevoelden zich ziek; twee hunner waren vrij ernstig. Eindelijk, daar zagen zij een berg. Zij zagen dien voor een bekenden aan en meenden nu zeker te weten, welke richting zij moesten nemen om spoedig Bonaire te bereiken. De kapitein was echter zoo voorzichtig, maar eerst, ook vooral om wille der zielen, naar het land te stevenen, door dien berg aangeduid, en dank zij die voorzichtigheid kwamen zij den 20sten voor de Oranjestad van Aruba. Bij hun landing was reeds één der schepelingen overleden. Dadelijk aangebrachte geneeskundige hulp en een goede verzorging der ingezetenen redden de overigen en deden hun weldra zooveel doenlijk het doorgestane leed vergeten.

—Over Aruba lezen wij in nederlandsche bladen, dat aldaar een overeenkomst is aangegaan met een Noord-Amerikaansch handelshuis tot het leveren van eene niet onbelangrijke hoeveelheid phosphorzure kalk, om tot meststof te dienen van katoenvelden.

NEDERLAND.

Bij de begrooting van Suriname verklaarde de Minister op het plan en de statuten tot oprichting van eene maatschappij van landbouw en handel in Suriname, den Gouverneur te hebben gehoord en diens antwoord te zullen overwegen. Verscheidene amendementen tot vermindering der begrooting zijn aangenomen.

De begrooting van koloniën is aangenomen, met 53 tegen 33 stemmen; voor stemden 48 leden der rechterzijde en van de linkerzijde Tak Roëll, Rool, Smidt en Rooijaards. De Kamer is, na de wet op de middelen te hebben aangenomen, ten 12½ ure, tot nadere bijeenroeping gescheiden.

—Maandag 23 *Dec.* vierde de dichter J. J. L. ten Kate zijn 70sten verjaardag. Talrijke bewijzen van achting mocht hij bij die gelegenheid van zijne vele vereerders ontvangen. Vermelding verdient vooral in het bijzonder, dat de eerst ingeschrevenen in het album waren: H. M. de Koningin, de Groothertog van Saxen-Weimaar en de Prinses von Wied, en dat onze Koning den broeder van den jubilaris, den schilder Mari ten Kate, had verzocht, hem, namens Z. M., het commandeurskruis van de Eikenkroon te overhandigen. Nog waren van de Koningin haar portret en dat van de prinses den dichter toegezonden.—Donderdag is de groote dichter, zacht en kalm, overleden.

BUITENLAND.

Rome.—Den 24 *Dec.* ontving de Paus de kardinalen en prelaten. De H. Vader vermaande hen tot eenheid in liefde. Na te hebben geklaagd over den strijd tegen de Kerk, hoofdzakelijk in Italië, maakte Hij gewag van het wetsontwerp tot hervorming der liefdadige instellingen, uit hetwelk Hij afleidde, dat de strijd evenzeer tegen God als tegen de Paus is gericht. Z. H. vermaande de katholieke wereld tot trouw aan hun plichten.

—De H. Vader heeft aan de armen van Rome als kerstgeschenk doen uitdeelen 30,000 lires en voor 14,000 lires aan bedden en beddegoed.

—De onderhandelingen der Beiersche regeering met de curie over het terugroepen der Redemptoristen in Beieren, staan op goeden voet. Het Vaticaan weigerde omtrent deze zaak in overleg treden, over de hoofden van het Centrumpartij heen; de zaak zal nu geregeld worden in aansluiting met de bekende motie, door den Beierschen landdag aangenomen.

—Aan *Le Temps* wordt gemeld, dat op het laatste oogenblik de overeenstemming tusschen het Vaticaan en Rusland, betreffende de benoeming van den metropolitaan, onder wiens jurisdictie St. Petersburg is gesteld, afgesprongen is. Dit zou de voornaamste benoeming van het aanstaande Consistorie geweest zijn. De *Temps* ontving deze tijding voor dat het Consisterie gehouden werd. In het Consistorie deelde Leo XIII de benoeming bij Breve van 23 bisschoppen mede, waaronder zes voor Rusland.

— Onder de goedkeuring des H. Vaders zijn de onderhandelingen wegens de bezetting der theologische faculteit van de universiteit Freiburg (Zwitserland), met den Zwitserschen nationaal-raad, dr. Decurtins, op de beste wijze geslaagd. Als professoren zijn uitgekozen Duitsche, Fransche en Engelsche leden der Dominicaner Orde. Pater Albert Maria Weisz zal de staatswetenschappen aan de philosophische faculteit doceeren.

— Het hoofd van het ministerie van Canada zond aan den Paus een afschrift van de wet op de teruggave aan de Jesuiten der hun toebehoorende goederen in Canada. Het was op perkament in gouden letters geschreven.

Zuid-Amerika. — Dr. Ruy Barbosa, minister van financiën in de voorloopige regeering van Brazilië, maakt een stuk openbaar, waarin hij opkomt tegen de verklaringen van den oud-minister d'Ouro Preto, in diens bekend manifest, dat hij een onwaardig stuk noemt, geschreven met het doel om Europa te bedriegen. Hij ontkent, dat er gedurende Ouro Preto 's gevangenschap een peloton soldaten gereed werd gehouden, om hem dood te schieten, en evenzeer, dat de burggraaf Maracaju, de minister van oorlog, zich verraderlijk tegenover Dom Pedro misdragen heeft. Herstelling van het Keizerschap in Brazilië, zegt de minister, is onmogelijk. De aanspraken van eenige Europeesche mogendheden, die zich willen mengen in de Braziliaansche aangelegenheden, acht Barbosa belachelijk. Er bestaat een of- en defensief verbond tusschen Brazilië en geheel Amerika. De volkswelvaart neemt toe. Er zijn, zoo besluit hij, commissiën benoemd voor het ontwerpen van eene nieuwe grondwet en nieuwe kieswetten. De voorloopige regeering zal eerstdaags een decreet uitvaardigen, waarin vrijheid van godsdienst verzekerd en het uitsluitend burgerlijk huwelijk geöorloofd verklaard wordt. Er heerscht volkomen rust door het geheele land en de geldelijke toestand is verzekerd.

—Door de nieuwe Braziliaansche regeering is een decreet uitgevaardigd, waarbij de exkeizer Dom Pedro, onder verbeurte zijner jaarwedde, wordt verbannen. Bij andere decreten worden de verkiezingen bepaald op 15 September en de bijeenkomst der contituante op 15 November van het volgende jaar. De dictatuur schijnt dus den heeren te behagen.

In de provincie Rio Grande heerscht groote ontevredenheid over de nieuwe regeering der Braziliaansche republiek; de inwoners willen zich liever bij de republiek Uruguay dan bij de nieuwe Braziliaansche republiek aansluiten. Een opstand is uitgebroken onder de soldaten in Rio Janeiro, waarvan de regeering velen liet arresteeren; tevens oefent zij eene strenge censuur op de telegrammen uit.

—Prof. W. Söwerthal, die 3 maanden in de Argentijnsche republiek is geweest, om de vestigingen der Europeaanen in die republiek te bezoeken, is in Europa terug gekeerd. In vele Duitsche, Belgische en Russische koloniën vond hij treurige, in sommige afschuwelijke toestanden. Van de belofte die hun contract inhield, waren slechts weinige vervuld. Maanden lang kampeerden zij in de open lucht, omdat de hun beloofde huizen niet gereed waren; zij konden niet werken, omdat zij de beloofde landbouw-werktuigen en het vee niet ontvingen; zij leden honger en de sterfte was onder hen zeer groot.

Spanje.—De Senaat heeft 16 *Dec.* een Commissie benoemd, om onderzoek te doen naar de geldverkwisting aan het departement van marine. Er zijn oorlogsschepen gebouwd, die niet drijven. Men meent evenwel dat van het onderzoek wel niets zal komen; want al de vrienden des ministers hebben er voor gezorgd, dat geene mannen van het vak en meest vrienden der regeering in de commissie werden gekozen.

—De Kamer heeft zich 8 dagen lang bezig gehouden met de handelingen van het afgezette gemeentebestuur van Madrid. Daarbij is op nieuw duidelijk gebleken, dat, van den burgemeester tot den bode, ieder heeft gestolen. In den loop der discussiën verklaarden verscheidene afgevaardigden, dat, in weerwil van den goeden wil en de eerlijkheid van den nieuwen burgemeester, in de toekomst geene verbetering is te wachten. Deze bekentenis van de vertegenwoordigers des lands verdient de aandacht van het buitenland, daar de hoofdstad van Spanje weldra weer een beroep zal moeten doen op de internationale geldmarkt.

Engeland.—De prins van Wales, zoon van koningin Victoria, is door de Londensche rechtbank veroordeeld tot op 5 sh. boete, omdat hij zijn hond—een prachtige Siberische dog—zonder muilband liet loopen. Het dier was door kapt. Wiggins vergezeld, die het bij een touw vast hield, maar dat schijnt niet voldoende te zijn, en de ex-lord-mayor, sir Polydor de Keyzer, die de rechtbank presideerde, zei, dat niemand in Engeland geacht werd, de wetten niet te kennen, zelfs niet de prins van Wales.

—De bekende Iersche afgevaardigde O'Brien die te Galway wegens opruiïng gevangenisstraf onderging, is uit zijn arrest ontslagen. O'Brien is bij zijne aankomst te Dublin, door het volk als een overwinnaar ingehaald. Men spande de paarden van het rijtuig, en bracht hem met muziek naar zijn hôtel.

Frankrijk.—De rechterzijde in de kamer begint zich te versnipperen. Het samengaan van de orleanisten met de boulangisten, hetgeen velen tegen de borst stuitte, heeft daartoe den eersten stoot gegeven. Circa 50 leden van de rechterzijde, onder leiding van Cazenoves de Pradines, hebben zich geconstitueerd tot een royalistische groep; en nauwelijks was hierdoor het sein gegeven, of aanstonds vormden zich nog 3 andere groepen nl. de „groep der indepèndenten" onder de barons Mackau en Reille, de „constitutioneele groep" onder Piou, baron Hely d'Oissel en graaf Armand, en eindelijk de bonapartistische groep van het „beroep op het volk." In enkele groote principieele kwestiën zullen deze 4 groepen nog wel samenwerken tegen den gemeenschappelijken vijand; maar in de meeste gevallen zal de verbrokkeling der rechterzijde machteloozer zijn dan ooit, omdat zij niet geluisterd heeft naar de roepstem van hen, die haar sinds jaar en dag bezweren, toch eenvoudig ééne enkele partij te vormen met één vlag en één beginsel, nl. de vrijheid van den godsdienst, een katholiek centrum, in één woord, onder de leuze: „ waarheid, vrijheid en recht." Nog worden er pogingen in die richting beproefd, maar de kans van slagen is bij de nieuwe verbrokkeling nog slechter geworden dan zij reeds was.

Duitschland. — In alle steenkolengroeven van het district Saarbrüchen, met uitzondering van König, Kohlwa en Friedrichtsthol, is de arbeid gestaakt. Het aantal werkstakers wordt op 6500 geschat.

Thans hoort men van klachten der mijnwerkers in Saksen, die ook al beweren, dat de beloften, die hun gedaan zijn, niet worden nagekomen. Verder verlangen zij een werkdag van 8 uren en de vaststelling van een normaal loon, hetgeen beide, zoo verzekert men, onmogelijk kan worden toegestaan. In het Saargebied hebben de meeste werklieden den arbeid weder hervat. Bij eene vergadering van werklieden der Staatsmijnen werd besloten, tot 1 *Febr.* met werken voort te gaan, in de hoop dat dan een reglement zou zijn ingevoerd, dat aan hunne eischen voldoening geeft.

Belgie.—Koning Leopold nam voor het eerst persoonlijk het voorzitterschap waar in de vergadering van den raad van state van het Congorijk. Hij hield een rede over de belangrijkheid der aanstaande werkzaamheden. Toen de Koning was heengegaan, nam Pirmez het presidentschap over en werden er 2 commissiën benoemd, tot voorbereiding van een ontwerp burgerlijk wetboek en wetboek van strafvordering voor genoemden Afrikaanschen staat.

—Donderdag 26 Dec. heeft de conferentie, tot het beramen van maat regelen tegen de slavernij, hare zittingen tot 18 Januari geschorst, nadat de voorzitter, baron Lambermont, mededeeling gedaan had van de ingekomen geloofsbrieven van sir John Kirk en dr. Arendt als gemachtigden van den Sultan van Zanzibar, en van een telegram van Stanley, waarin deze aan den voorzitter en de leden zijn dank betuigt en er bijvoegt, dat hij van de ontvangen depêche kennis geven zal aan Emin pacha.

De *Indép.* verneemt, dat Frankrijk in het anti-slavernij congres heeft verklaard, niet te zullen toelaten, dat vreemde oorlogsschepen vaartuigen onder Fransche vlag aanhouden en opbrengen, ook al hebben die vaartuigen geen recht de Fransche vlag te voeren.

—De Braziliaansche gezant te Brussel, heeft zijn ontslag aangeboden, evenwel niet aan de voorloopige regeering van Brazilië, maar aan den ex-Keizer.

Portugal.—De bladen beschuldigen de Engelschen in de streken aan de Shire-rivier allerlei onmenschelijke daden bedreven te hebben. De *Novidias* dreigt met volledige openbaarmaking van Engelsche schandalen, en geeft zelfs te verstaan, dat indertijd een Australiër, Hinkelman genaamd, door de Engelschen vermoord is, en dat hetzelfde beproefd was met een Nederlander, Maas geheeten. Het hoofd van Mapoenda, eene landstreek aan het Nyassa-meer en de Shire gelegen, heeft de souvereiniteit van Portugal reeds in het begin van het jaar 1889 erkend, en voor verscheidene maanden zijn dan ook reeds missionarissen van kardinaal Lavigerie naar genoemd gewest vertrokken.

—De republikeinsche koorts is ook naar hier overgeslagen. De Portugeesche republikeinen hebben een manifest aan het volk uitgevaardigd, waarin gewezen wordt op het feit, dat de uitroeping eener republiek in Brazilië en den toestand van Spanje hunne plannen begunstigen, en dat het tijd is, een einde te maken aan den monarchalen regeeringsvorm, waaronder Portugal lijdt.

Turkije. — De *Daily News* verneemt uit Creta, dat de Engelsche regeering de berichten in dat blad aan den Engelschen consul heeft toegezonden, met instructie om de mededeelingen daarin, toetsen. De consul zou thans bevinden, dat de berichten van den correspondent gegrond waren. Intusschen duren, volgens het blad, de Turksche uitspattingen, waartegen de berichtgever opkwam, voort.

Oostenrijk - Hongarije. — Volgens eenige Weenerbladen, heerscht in Galicië een hevige hongersnood, ten gevolge van het mislukken van den oogst in de meeste districten. Het getal der paarden, die, wegens gebrek aan voedsel, moesten worden afgemaakt, wordt geschat op 100,000. Zelfs zijn de paarden in grooten getale voor een halve slorijn per stuk verkocht, omdat de boeren ze niet konden onderhouden. Te Weenen houdt men deze berichten voor overdreven. Wel wist men, dat de oogst grootendeels is mislukt; maar van zulk een treurigen toestand was nog niets vernomen.

Rusland.—Weder zou een complot tegen het leven van den Czaar zijn ondekt. Er zijn te St. Petersburg eenige officieren gevangen genomen; men beweert, dat zij tot eene nihillistische samenzwering behooren.

— Volgens eene pas verschenen officieele opgave, hebben de Russische staatsinkomsten in het vorige jaar 44,174,709 roebels meer bedragen dan de schatting.

— Men heeft een valschmunter veroordeeld tot eenige jaren verbanning naar Siberië. Daarin is niets buitengewoons, maar de veroordeelde is geen alle daagsch persoon: 't is een neef van den Shah van Perzië, prins Keykubach - Mirza - Dechma-Miza. Het is de eerste maal, dat een lid van eene regeerende familie in Rusland tot dwangarbeid veroordeeld wordt.

—Volgens het *Pet. Medic. Wochenschrift*, heerscht in het Wjatka-gouvernement, district Nolinsk, de kruwelziekte (raphanie) en zijn daaraan binnen korten tijd 683 personen ziek geworden en 34 overleden. Op last der regeering is door dr. Kondoratskie een onderzoek, betreffende de oorzaak en het verloop der ziekte, ingesteld.

China.—De uitvoering der spoorwegplannen is voor onbepaalden tijd uitgesteld. Dit is een gevolg zoowel van staatkundige kuiperijen als van verzet der bevolking.

Dit bericht komt niet onverwacht. Dezen zomer vernam men, dat de regeering had besloten, spoorwegen te maken. In het groote rijk van 11,574,336 vierk. kilometer met 402,-735,000 inwoners, bestaat nog slechts één spoorweg van 130.5 kilometer, van Trephan naar Tientsin. Nu zou men overal spoorwegen gaan aanleggen, eerst naar de Russische grenzen, vervolgens in het binnenland. Krupp leverde spoorstaven. Een Duitsch-Chineesche bank werd opgericht; maar het blijkt, dat de reactionaire partij de bovenhand heeft behouden. De Chineezen, die hunne dooden langs alle wegen begraven, vreezen, dat de rustplaatsen hunner afgestorvenen zullen worden ontwijd: maar waarschijnlijk is de vrees, dat de nieuwe uitvinding schade zal doen aan menig bedrijf, niet minder sterk.

Zwitserland. — Een treffend bewijs van rechtgeaarde en onbevooroordeelde gevoelens van den Zwitserschen bondsraad vinden wij in het volgende. Het kruis in het wapen van Zwitserland, dat gaandeweg den vorm had aangenomen van vijf kleine evengroote vierkanten, gaat opnieuw het kruis van Christus worden, dat van onderen langer is. De boodschap van den bondsraad bevatte het volgende: "Ons ontwerp, dat tot doel heeft, de wapens van den bondsraad vast te stellen, zoodat er ten dezen opzichte geen twijfel meer over blijft, is gegrond op hunnen oorspronkelijken vorm, volgens hetwelk het kruis van ons wapen geen wiskundig figuur voorstelt, maar wel het christelijke zinnebeeld des kruizes en tegelijkertijd het insigne der oude verbondenen." Na eenige discussie is de wijziging aangenomen, en het Kruis van Christus gaat zijne plaats hernemen in het wapen van Zwitserland. De hardnekkigheid waarmede het kruis met vijf gelijke vierkanten verdedigd is, heeft duidelijk aangetoond, dat er een maçonniek zinnebeeld gezocht werd. Het votum van den bondsraad is voor die sekte een gevoelig échec geweest.

NOTICIANAN DI CABEL.

Paris.— Enero 25. Conde de Paris tin idea di bai visitá América te ora e sentimiento anti-inglés lo a caba na Pórtugal.

Berlin.— Courantnan ta sigurá koe e Coronel i e oficialnan di guardia imperial rusa, k' a mata nan curpa pasobra nan tabata comprometé den e último complot nihilista, no tabata realmente acusá sinó pasobra nan tabata na posesión di secreto importante di Estado.

Madrid. — Nan a caba di dispersá un partida republicana koe a destrui un puente di ferrocarril.

Tin grandi agitación den gefenan carlista.

Londres.— Un *despacho* di Copenhaga ta bisa koe eleccionnan pa *Folkething* a resultá favorable pa oposición. Ministronan di guerra i di Marina ta elihí atrobé; tres socialista ta elihí.

New-York.—Vapornan k' a yegá di Queenstown ta bisa, koe tempoe ta maloe den Atlántico.

Paris. — Enero 27. Tabatin un reunion di partida derecha di Cámara; riba proposición di Mgr. Treppel nan a resolvé di formá un unión di toer conservadornan bao di nomber di "Unión general di toer diputadonan di derecha." Bao di su miembronan bo tin Senjores de la Rochefoucauld, Jolibois, di Mackau i Pio.

Londres.— Cien delegado a habrí un conferencia pa fihá cuantoe ora sesionnan mester durá. Lebel, inventor dje scopet koe ta hiba su nomber, ta droemi pa moeri.

Papa a publicá un enciclica pa indicá Catolicanan kí regla di conducta nan tin di observá coe e gobierno koe ta mandá nan, tan tempoe koe nan obediencia na e gobierno no ta contraria na preceptonan divina. Na e teranan camina Estado ta hací oposición na Catolicismo, Católicanan mester combatí e enemigoenan sin uní Iglesia na partidonan político.

Santiago di Chili.— Nan lo tené un sesión secreta di Senado pa bini na un arreglo den gobierno i e Ministro inglés tocanti e Bondholders peruano. Chili lo no ta responsable di nada.

Paris.— 60 delegado di derecha a asistí dia huebes na e tenida di diputadonan di derecha.

Mr. Edouard de Rotschild, jioe homber di Baron Alfonso, a heridá Marqués di Gouh na un duel. General Boulanger a manda un telégramo bai gradicí su partidarionan k' a hací desorden den Cámara, ora Joffrin kier a toema palabra.

Berlin.— Reichstag a rechazá e artículo pa expulsá socialistanan.

Londres.— President di Almirantazgo a haya orden di larga trahá cuater vapor di heroe na Portsmouth.

Na un explosión k' a socede den minanan di Poutipool, a moeri cinco hende.

E trahadónan inglés di den minanan ta exihí pa aumentá nan salario coe un diez por cientoe.

New - York. — Trabaonan na Canal di Nicaragua ta sigi.

Lima.— Gobierno a sacá un lei coe mira di un arreglo coe *Brondholders* peruano.

Toer ferrocarrilnan di Estado ta cedé na Senjores Gras Bros. pa 66 anja; explotación di guano también mediante pagamentoe di 400 mil libra esterlina pa concesión anual duranti 20 anja. Nación no tin nada mas di hací coe e empréstitonan di 1889 1870 i 1882.

Madrid.— Docternan a declará koe Rei a bira hinteramente bon.

Paris. Enero 30. Gen: Boulanger a scribí Laur un carta desaprobando simpatia di boulangistan pa e movimiento anti-semetico.

Cámara di Diputadonan a nombrá un comisión pa tarifanan di importación.

Londres.— Salisbury i Smith a invita miembronan di Parlamento i nan partidario di asisti na habrimentoe di sesionnan dia 11 di Febrero. Nan ta di opinion koe e proxima sesionnan lo ta di grandi importancia Docter di cabecera di S. M., Mr. William Gall, ta droemi maloe pa moeri.

Czar a acepta di ser arbitro den é cuestion di frontera entre Guayana francés i hoelandes.

Paris.— Mr. Lagrosse ta elihi diputadonan na St. Lo. Mr. Guieysse, republicano, ta elihi diputado na lugar di Dillon.

New-York.— Rei di Portugal a bira bon.

Berlin.— Mr. Bill, socialista, ta aleha coe 369 voto contra 98.

Emperador Wilhelm a manda e cur pa ayi un mensahe, moenstrando riba é circunstancia koe é *modus vivendi* coe EE. UU. i Canada ta caba dia 15 Febrero awor.

New-York. — Enero 31. Vloot americano a yega Mahón. Comision di RR. EE. di Senado a rechaza é proposicion di Mr. Call pa funda un república na isla di Cuba: nan ta sigura koe Mr. Blaine ta considera é resolucion como imprudente.

Lisboa.— Cámara di diputadonan a suspende nan sesionnan.

Roma.— Nobo ta coeri koe Papa ta maloe.

Londres.— Radicalnan ingles ta bisa koe nan lo haci oposicion n' é *billnan* di Conservadornan pa coempramentoe di terrenonan na Irlanda.

Segun noticianan di Constantinopla, cólera ta haciendo masja estrago na Mesopotamia, camina a moeri tres mil hende.

Paris.— Conde di Paris lo bai Méjico, despues di a visita Estados-Unidos.

Marques di Ficalhta di casa real di Lisboa ta nombrá ministro di Portugal na Londres.

Nan ta bisa koe Portugal a coempra cincoe boto torpedo na Alemania.

ADVERTENTIEN.

Openbare verkooping.

—o—

OP Donderdag den 20sten Februari a. s. ten 12 ure zal voor het gebouw van de "Curaçaosche Hypotheekbank," alhier, in het openbaar worden verkocht:

1°. EEN HUIS en ERVE, staande en gelegen alhier in de Willemstad waterkant, N°. 3

2°. EEN STUK GROND op Scharloo, gedeelte van het stuk "*Fleur de Marie*", onder N°. 47 G.

3°. DRIE CONCESSIEN, gelegen op het eiland Aruba, bekend onder den naam "*Monplaisir*" met de daarop staande gebouwen en stoommachineriën tot het bereiden van Aloë en verdere inventaris.

4°. EENE HOEVEELHEID KALEBASSEN welke gebruikt worden tot verzending van de Aloës.

5°. EEN PARTIJ BEREIDE ALOËS.

De bewijzen van Eigendom en veilconditiën zullen 8 dagen vóór den verkoop ter lezing liggen ten kantore van den Notaris J. W. HELDEWIER VIGNON, terwijl verdere inlichtingen te verkrijgen zijn bij den ondergeteekende.

Curaçao, 29 Januari 1890.

H. EVERTSZ.

BEKENDMAKING.

—o—

De publieke verkoop van ZILVEREN en GOUDEN VOORWERPEN, beleend bij de *Spaar- en Beleenbank* van 1 Juli t/m. 31 December 1887, onder Nos. 5018 X t/m Nos. 9529 X zal plaats hebben op Donderdag 6 Februari a. s. en de volgende dagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, 17 Januari 1890.

De Voorzitter,
M. P. CURIEL.

ANUNCIO.

—o—

Bendementoe na findisji di PREENDANAN koe tin placa fiá riba nan na *Spaar- en Beleenbank*, eesta foi 1 di Juli te 31 di December 1887 bao di N°. 5018 X té N°. 9529 X lo tien lugar Djaweebs dia 6 di Februari i dianan koe ta sigui.

Ta pidi donjonan di e preendanan aji bin paga nan interes afin di evita nan bendementoe.

Corsouw, 17 Januari 1890.

President,
M. P. CURIEL.

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT E HIJOS, Curazao.